

Virkeligheden i saadanne Tilfælde altid høre den stedlige Autoritet alligevel, og deraf vilde saa blot følge adskilligt overflødigt Skriverseri. Det er derfor meget simple og lettere at henlægge denne Fritagelsesmyndighed til selve disse Autoriteter.

I § 11 er der indsat Forslag om en lille Ændring med Hensyn til Afgifterne efter Næringslovens § 62. Efter denne Paragraf i Næringsloven er der en Afgift paa Dans, Billardhold og Keglebaner, som bibeholdes — ogsaa efter det oprindelige Regeringsforslag — uden Hensyn til den nye Afgift, som her er paalagt. De vilde ikke, saaledes som Regeringsforslaget var affattet, være komne til at kolliderer, men nu, da der er indført Afgift paa Musik-restauranter, kunde de vel tænkes at komme til at kolliderer; derfor er der indsat en Bestemmelse om, at denne Afgift efter Næringslovens § 62 eventuelt bliver at fradrage i Afgiften efter nærværende Lov.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting, idet jeg altsaa, trods Indvendinger paa enkelte Punkter, har ment at kunne acceptere det, da det, der er Hovedformaalet med Lovforslaget, naas derved.

Ordføreren (Piper): Det er jo en gammel Kendsgerning, at nye Skatter ere ikke vel sete. Ved en hvilken som helst Skat, der kan være Tale om at indføre, vil der være en Del Medborgere, der vil føle sig ramt og besvære sig derover. Det er jo heller ikke med særlig Glæde, at nogen jindenfor Udvalget er gaaet med til denne Skat, men den foreliggende finansielle Tilstand nødvendiggør, at der maa skaffes nye Indtægter for Statskassen, de maa skaffes saa hurtigt, det kan lade sig gøre, og man bør søge at fordele dem paa de forskellige Omraader, hvorpaa Skat kan lægges. Det er da ret naturligt, hvad jeg ogsaa udtalte, den Gang denne Sag var til første Behandling, at man har fæstet sit Øje paa det, man kan sammenfatte under Kunstnydelse og Fornøjelser, idet de Summer, som for Tiden udgives og i den sidste Aarrække her i Landet ere udgivne til dette Formaal, ere af en ganske imponerende Størrelse.

Disse forskellige Synspunkter: Trangen til at skaffe Staten nye Indtægter og Frygten for, at denne nye Skat skal virke for hemmende paa de Virksomheder, som blive berørte af Skatten, have ganske naturligt delt Udvalget i et Flertal og flere

Mindretal. Flertallet har navnlig haft Øje for, at naar man som i de Love, der nylig have forladt dette Ting, har lagt forøget Skat paa Omsætningen af Ejendomme, Gældsbeviser og lignende gennem Stempel- og Tinglæsningslovene, og naar man har fordyret Jernbanebilletterne og Jernbanetaksterne og dermed fordyret Trafikken og Omsætningen, kan man ikke lade være med at beskatte den Del af Befolkningens Udgifter, som anvendes til Kunstnydelse og Forlystelser. Jeg tror, at denne Tanke har Tilslutning i den store Del af Folket, som man særlig kan karakterisere som den arbejdende og den sparsommelige Del af Befolkningen. Selvfølgelig have de Betæneligheder, som have været oppe hos de Udvalgsmedlemmer, der danne de forskellige Mindretal, og som disse Medlemmer utvivlsomt senere ville gøre sig til Tolk for, ogsaa været oppe hos Flertallets Medlemmer, nemlig Hensynet til, at man ikke skulde skade de Institutioner og Personer, som blive berørte af Loven. Vi have derfor ogsaa under Udvalgets Arbejde søgt at gøre Loven saa lidet generende for disse, som det er foreneligt med, at der skabes Statskassen en nogenlunde anseelig Indtægtspost.

Det har da navnlig været os magtpaaliggende at give denne Lov en saadan Form, at Skatten kan overføres paa Publikum, saaledes at det ikke skulde blive Institutionerne og Personerne, der kom til at lide derunder, og det har ligeledes været os magtpaaliggende, at Loven skulde ramme de Institutioner mindst, som mindst kunde taale det, og som maatte siges at have den største Betydning for Befolkningen i Retning af Opdragelse og forældende Virkning. Dette, tro vi, er naaet i langt højere Grad ved det Forslag, der nu foreligger, og som den højtærede Finansminister har udarbejdet i Henhold til de Tanker, der vare fremme i Udvalget, end det kunde være sket ved det Forslag, som den højtærede Minister selv havde fremsat, og som beskattede alle Forlystelser og Kunstnydelser med den samme Afgift. Vi have saaledes opnaaet, at Skatten er bleven mindre overfor Theatre, Koncerter, Recitationer, Oplesninger o. lign. Men til Gengæld have vi maattet bøje os for det ene af de Hovedkrav, som vi nys hørte, den højtærede Finansminister havde stillet til Udvalget, nemlig at vi skulde blive omtrentlig indenfor den samme finansielle Ramme, saaledes at Loven skaffede Staten de ca. 900,000 Kr., som vare budgetterede ved det oprindelige Lovforslag.